

Ben Sana Hayat Dedim

– ismail-sarig · 30 Ağustos 2009

" Ben sana hayat dedim / Kendini öldürmene izin veremem.."

Beni mutsuz edemezsin. Başaramazsın bunu. Çünkü ben sana " hayat " dedim sevgili. Öldüremezsin bizi. Üzemezsin beni. Kendini öldürmeye yeltendikçe ben seni " bende " büyütmeye devam edeceğim. Sen devam et kendinin katilin olmaya. Sen yüzünü kapattıkça umuda ben seni " sende " doğurmaya devam edeceğim. İnatla, sabırla. Çünkü sen cansın bende..Yüreğine darağaçları kurmakta kendin kadar özgür, ben kadar rehinsin hayata. Durma kanat dudaklarını. Sonra da tuz bas üzerlerine. Ama başaramayacaksın beni hüznülere gelin etmeye. Başaramayacaksın çünkü sen bana aitsin. Öldüremezsin beni. Üzemezsin sevgili..Çünkü sen köklerime hayat verdin. Sökemezsin beni senden. Atamazsın içimdeki seni. Şimdi devam et kaldığın yerden. Öldürmeye devam et kendini. Güya sadece kendini öldüreceksin..Hayır hayır. Sen bir kez öperken toprağı dudaklarından, ben sensizlikte bin kez ölümü prova ederim gözlerimde. Sana öldükçe çoğalırım ben, çoğaldıkça büyürüm sende..

İçinde yeşeren " umut " filizlerini köklerinden kopar. Kan revan olsun ellerinden. Yüreğinden sızsın karanlıkların. Adressizliğini fırlat yüzünü. Ama benden " seninle " yaşadığım hiçbir an'dan mutsuzum cümlesini duymayı bekleme. Çünkü ben sana " umut dedim. Yüzünü sök yüzünden. Kov mutluluk sözcüklerini limanlarından. Mutlu olacaksın, ezik durmaktan övünç duyacaksın devam et. İçinde biriken tüm savaşlara başlamadan yenilgileri kabul et. Ama ben sende yaşarken " beni " mutsuz edemeyeceksin. Başaramayacaksın sevgili.Ben yaşarken ölmeyeceksin. Kendini öldürmene izin vermeyeceğim.

Ben bir masala " kahraman " olmak için gelmedim. Sana inat gitmeyeceğim. Sen " kendinden " uzaklaştıkça sana " sen " kadar yakınlaacağım. Sen kendinden vazgeçtikçe ben " sen " olacağım. Hadi dur ölümün besmelesiz safına. Gir kimsizlik şehirlerin küfür kokan sokaklarına. Aydınlik yüzünü vur karanlığa. Uykusuzluğunu kemirsin içinde adım miktarı mutluluklar. Sana diyorum sevgili. Öle-mez-sin. Kendini öldürmene izin veremem. Sendeki " seni " öldürebilirsin lakin sendeki beni öldü-re-mez-sin..Çünkü ben sana " hayat " dedim..Çünkü ben sana " umut " dedim..

Şimdi bırak içindeki yavan sorguları/ savaşları. Yetmedi mi kendini asmaların ? Yetmedi mi kendini yerden yere vurmaların ? Çok fazla şey istemiyorum senden. Adımın kapladığı yer kadar mutlulukları kendine bağışla ne olur. İki dudağının boşluğuna birkaç umut cümlesini bırak. Hadi adından ötesini hiçbir bildiğim duraklarda ölmeme izin verme. İliştir beni aynalarındaki gülümseyen yanına. Bir uçurum boşluğu yüreğin. Sendelese de düşme sakın. Düş-me..Düşersen de sol yanıma düşür sol yanını..Bir ölüm sessizliği hüznün. Üşüsen de ölme sakın. Öl-me. Öleceksen de beni de götür yanına. Tek kişilik mezara sığar değil mi yüreğimiz ?

Beni bu kadar mutlu etmişken
Başını eğe-mez-sin.
Seni " sana " bırakmıyorum..
Öle-mez-sin.
Bite-mez-sin..
Çünkü sen ben'sin..
Ben de sen...

Ne yaparsan yap..
Beni mutsuz edemezsin.
Ölümü daya dudaklarıma,
Karanlığı yama kıyılarıma.
Ama beni üze-mez-sin
Çünkü ben seninle mutluyum..
Sen yaşarken,
Beni mutsuz göremezsin..
Çünkü ben sana " hayat " dedim...
" Seni çok ama çok seviyorum canım "

19.10.2007 11.49

İsmail Sarıgene